

Edytor tekstu

Robert bierze udział w konkursie CEOI 2024. Prawie skończył pisać rozwiązanie najtrudniejszego problemu (tego dnia zawodów), a w dodatku jest przekonany, że otrzyma ono 100 punktów! Jest tylko jeden mały problem: zrobił literówkę! Co więcej, mysz, którą przyniósł na konkurs (używał jej od 2008 r.), rozpadła się na kawałki, kiedy wymyślił rozwiązanie zadania i uderzył pięściami w stół w radosnym uniesieniu. Pozostało jedynie użyć klawiszy strzałek (na klawiaturze).

Program Roberta ma N linii o długościach l_1,l_2,\ldots,l_N . Robert zawsze kończy swoje programy pustą linijką, więc $l_N=0$. Kursor może być umieszczony między dwoma kolejnymi znakami, lub na początku/końcu linii. W linii nr i jest l_i+1 możliwych pozycji kursora (tzw. kolumn), ponumerowanych od 1 do l_i+1 . Dla przykładu, oto kursor umieszczony w linii 2 w kolumnie 6:

Robert chce przemieścić kursor z linii s_l i kolumny s_c do linii e_l i kolumny e_c . Twoim zadaniem jest powiedzieć mu, ile razy (co najmniej) musi nacisnąć klawisze strzałek.

Działanie strzałek poziomych jest dość proste. Naciśnięcie strzałki *w lewo* przesuwa kursor do poprzedniej kolumny, chyba, że kursor był na początku linii. W takim wypadku kursor przeniesie się na koniec poprzedniej linii. Podobnie, naciśnięcie strzałki *w prawo* przeniesie kursor do następnej kolumny, lub na początek następnej linii, jeśli kursor znajdował się na końcu linii.

Ruch kursora po dwóch strzałkach w lewo:

Ruch kursora po dwóch strzałkach w prawo:

Naciśnięcie strzałki *w lewo* na samym początku pliku, lub strzałki *w prawo* na samym końcu, nie zmieni pozycji kursora.

Strzałki pionowe działają w sposób odrobinę bardziej złożony. Naciśnięcie strzałki *w górę* przesunie kursor do poprzedniej linii, a naciśnięcie strzałki *w dół* przesunie kursor do następnej, bez zmieniania kolumny. Jeśli jednak umieściłoby to kursor dalej, niż na końcu linii, to zostaje on przeniesiony na jej koniec.

Ruch kursora po dwóch strzałkach w górę:

Ruch kursora po dwóch strzałkach w dół:

Jeśli naciśnięcie strzałki *w górę* lub strzałki *w dół* umieściłoby kursor w linii, która nie istnieje, kursor pozostanie w miejscu.

Wejście

Pierwszy wiersz wejścia zawiera liczbę N – liczbę linii w kodzie Roberta. Drugi wiersz zawiera dwie liczby całkowite dodatnie s_l i s_c oddzielone spacjami, oznaczające początkową pozycję kursora. Podobnie, trzeci wiersz zawiera liczby e_l i e_c – pozycję, na której Robert musi umieścić kursor aby naprawić literówkę. W czwartym wierszu znajdują się oddzielone spacjami liczby naturalne l_1, l_2, \ldots, l_N – długości linii w kodzie Roberta.

Wyjście

Twój program powinien wypisać jeden wiersz, zawierający jedną liczbę – minimalną liczbę naciśnięć klawiszy strzałek, która przeniesie kursor z pozycji (s_l, s_c) do (e_l, e_c) .

Przykłady

Przykład 1

Wejście:

```
5
3 1
2 8
7 10 9 9 0
```

Wyjście:

```
3
```

Robert może nacisnąć kolejno strzałki w górę, w lewo i w dół.

Mógłby też przesunąć kursor naciskając strzałki *w lewo, w górę* i *w dół*. Można łatwo wykazać, że osiągnięcie takiego rezultatu dwoma (lub mniej) strzałkami nie jest możliwe.

Przykład 2

Wejście:

```
5
1 20
3 25
25 10 40 35 0
```

Wyjście:

```
16
```

Najkrótszą sekwencją klawiszy są dwie strzałki w dół oraz czternaście strzałek w prawo.

Ograniczenia

```
• 1 \le N \le 10^6
```

$$ullet 0 \le l_i \le 10^9$$
 (dla $1 \le i \le N$)

- $l_N=0$
- $1 \leq s_l, e_l \leq N$
- $1 \leq s_c \leq l_{s_l} + 1$
- $1 \le e_c \le l_{e_l} + 1$.

Podzadania

- 1. (5 punktów) $N \leq 2$
- 2. (14 punktów) $N \leq 1\,000$, $l_i \leq 5\,000$
- 3. (26 punktów) $N \leq 1\,000$
- 4. (11 punktów) $l_i=l_j$ (dla $1\leq i,j\leq N$)
- 5. (44 punkty) brak dodatkowych ograniczeń